

Bet. o. Lovf. om Ændr. i L. af 9. April 1891 om Alderdomsunderstøttelse.

telse en forladt Hustru. Hvorvidt en Hustru kan betragtes som forladt, afgøres af den kommunale Myndighed i hendes Opholdskommune.“

2) I sidste Stykke, 1ste Linie efter „Hospitalsbehandling“ indskydes: „Bandedager og lignende“.

Til § 2.

3) 2den til 6te Linie affattes saaledes: „Indtægter saavel som Brug af det til Bolig fornødne Husrum, som Andrageren maatte have gennem privat Understøttelse inden for en Værdi af tilsammen 100 Kr. aarlig, lades ude af Betragtning ved Bedømmelsen af paagældendes Trang. Den kommunale Myndighed er derhos berettiget til, naar Forholdene tale derfor, at lade ude af Betragtning ved Bedømmelsen af Trangen Indtægter, som Andrageren maatte have gennem Livrente, Legat, Pension eller lignende, ligesom ogsaa Brug af Bolig, for saa vidt Værdien heraf samt af den private Understøttelse, der maatte have, tilsammen ikke overstiger 100 Kr. aarlig.“

4) Der indsættes en ny § 4 i Lovforslaget lydende saaledes:

Efter § 7 i den i § 1 nævnte Lov indsættes følgende ny § 8:

„Den Alderdomsunderstøttelse, en Person har oppebaaret, kan af vedkommende Kommune fordres erstattet, saavel af ham selv i levende Live som i hans Dødsbo, naar det oplyses, at paagældende i den af ham fremsatte Begæring om Alderdomsunderstøttelse har meddelt væsentlig urigtige Oplysninger om sine Indtægter eller sin Formue“.

Til § 4.

5) I sidste Linie efter „Alderdomsunderstøttelse“ tilføjes: „til værdige trængende uden for Fattigvæsenet“.

Udvalgets Mindretal (*Andersen, Berthelsen og Johansen*) tiltræder Lovforslaget i sin Helhed og indstiller det til uforandret Vedtagelse.

Ahlefeldt.

Andersen.

Berthelsen.

Borup.

Hage.

Hansen-Solevad.

Johansen.

Johnsen,
Ordfører.

Koch,
Formand.